

Dr İnternete Güvenmeli Miyiz

– F.Ç.Kabadayı · 24 Haziran 2022

En sevdiğim fıkralardan biriyle başlamak istiyorum.

Alzheimer hastası bir adam doktora gider ve unutkanlık başladığını söyler. Doktor “Ne zamandan beri?” diye sorunca “Ne, ne zamandan beri?” diye cevap verir.

Daha önce anlatmış da olabilirim. Affedin, ben de unutuyorum.

İnsanız, elbette çile çekmeden olmaz dünyada.

Derler ya “her şeyin başı sağlık, nereniz ağrıyorsa canınız orda...” Gerçekten öyle...

Doğumdan ölene dek her birimiz bir sürü hastalıkla karşılaşırız. Grip olsak dahi şikâyetimiz bitmiyor.

Hele de bilmediğimiz bir durumla karşılaşınca.

Bebek, çocuk, yetişkin, yaşlı... Yaşın ne önemi var, aşk misali...

Ne olursanız olun hastalık herkesi korkutur elbette. Allah devası olmayan hastalık vermesin, sağlığımızın kıymetini onu kaybetmeden bilenlerden eylesin.

Geçenler de bir akşam, ayak bileğimin üst tarafından başlayan su kabarcıkları peyda olunca bu ne ki diye düşündüm. Böcek ısırması konusunda tecrübem fazladır. Köyde tabiatın tüm canlılarıyla tanıştık

küçükken. Bu farklı bir şeydi. İkinci derece yanığın su toplaması gibi. Aniden çıkan bir sürü kabarcık...

Her zaman yaptığım gibi internete girip baktım. İnternet bazı açılardan ön bilgi verse de kimi zaman da yanlış bilgilerle kafa karışıklığına neden oluyor. Hafta sonu olduğu için doktora gidemedim, öyle ya aile hekiminin buna bir krem verip göndereceğini artık az çok kestirebiliyoruz. Herkes kendi dalında uzman...

“Bacakta su kabarcıkları...”

Yazar yazmaz Pemfigus diye bir hastalık çıktı karşıma. Aman ya rabbim... Bu bir felaket dedim okuyunca... Tıpkısının aynısı... Hani bazı komedyenler bunun esprisini yapmıştı. “Aynısı kaynımda da var,” aynısı bende de... Resimlere baktıkça şüphelerim kesinleşmeye başladı.

“Çoğunlukla deride ve ağızda olan ancak bazen burun içerisinde, boğazda, gözlerde ve cinsel organlarda da olabilen, yanık benzeri içi sıvı dolu kabarcıklar şeklinde başlayıp bunların kısa sürede patlayıp açılması ile üzeri kabuklanan yüzeysel yaralar şeklinde seyreden önemli bir deri hastalığıdır. Hastalığın Türkçe’de ya da halk arasında bilinen başka bir ismi bulunmamaktadır” diye bir tanım...

Vücudun kendine savaş açmasıymış... Hah, bir düşman sen eksiktin!

Deri kendini yabancı zannediyormuş, “saçmalama lütfen aramızda yabancı yok” diye çığlık atasım geldi. Çeşitleri de varmış. Her biri başka türlü, korkutucu, yüzüm düşüverdi. Böcek ısırmasına kurban olayım diyorum içimden...

Tedavisi yok, tam iyileştin derken yeniden başlıyormuş. Türkiye’deki pemfilus hastalarının isim listeleri var internette. O kadar ciddi bir deri hastalığı yani. Uzmanların isimleri. Yüzde üç ölümcül bir hastalık... Hatta bu hastalıkta malulen emekli birle olunuyormuş. Emekli olmak istesem de kimse böyle bir şeyden emekli olmak istemez. Araştırırken kendimi pemfigus hastalarının bulunduğu whatsapp ve telegram gruplarında buldum. Herkesin derdi aynı... İlaçlar, en iyi doktor, tedaviler, vesaire... Ölssem de kurtulsam

düşüncesinde olanlar var. Öylesine zor bir hastalık...

Psikolojim alt üst oldu. Hazır olmadığım, bilmediğim, duymadığım bir hastalık. Oradakilerin durumu da beni çok üzdü elbette. Ölüm korkusu bi ceeee deyip saklandı. Gerçi her zaman pusuda... Düşünmeden kilo verdim desem yalan olmaz.

Bu arada kardeşime gönderdiğim kabarcık resimleri, cilt doktoru arkadaşlarının cümleleri internetteki son cümleyle aynı "İlk fırsatta hekime gidiniz."

Pazartesi ilk işim o oldu. Pemfigus hastalarında yaralar önce ağızda başlıyormuş. Kabarcıklardan yutkunamadıkları için çorbayla günleri geçenlerin birçoğunu mesajlardan tanıdım. Aylardır bu hastalığın içindeymişim gibi bir bilgi yoğunluğu...

Doktor yaşlı, tecrübeli, anlayışlı. Yüzümden korkumu ve telaşımı hemen anladığına göre...

-Ne zaman başladı?

-Cuma akşamı...

-Başka yerlerinizde kabarcık var mı? diye sordu.

-Yok, dedim,

-Beliniz de?

-Yok.

-Ağız içinde?

-Yok?

-Dudakta var mıydı?

-Evet, birkaç gün önce uçuk çıkmış zor iyileşmişti.

Bu orada doktor da ben de ayakta... Bacağım sıvalı. Kendime acıyarak bakıyorum. Ayakkabı giymek dahi imkânsız... Elbiselerim burnumda tütüyor.

Doktor gülümsedi. Ben ağzından çıkacak her kelimeyi korkarak beklerken, reva mı bu?

-Bu uçuğa bağlı alerji... Üzüntüden çıkar, dedi.

Ellerine sarıldım, öptürmedi...

-Estağfurullah hocam, dedi. Krem, ilaç yazıp gönderdi.

Kuş gibi çıktım oradan, hamd ederek...

Rabbim tüm hastalara şifa versin, pemfigus hastalarına daha acil şifalar versin. Çok zor, diş bile yaptırıyorlar izin almadan...

Hey Allah'ım, dedim, şu Dr. İnternet'e bir daha güvenmeyeceğim, iki gece uykusuz bıraktı beni... Ama korku da iyidir, şükretmeyi öğretir.

Sağlıkla kalın...